

Arrest

nr. 239 904 van 20 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking 29 juli 2020 van waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 augustus 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 7 november 2018.

1.2. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd toegekend.

1.3. Op 28 februari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat). Deze beslissing werd op 3 maart 2020 naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en bent op 01/01/1989 geboren in Ibb. U bent van Arabische origine en soennitisch moslim. U woonde gans uw leven in Ibb. U komt uit een gezin met tien kinderen. Uw broers en zussen wonen allemaal in Ibb. U bent in het bezit van een diploma middelbaar onderwijs. In Jemen verdiende u uw brood als buschauffeur, als fysiotherapeut en als kok. In 2012 huwde u met D. A. A.-H.. Samen hebben jullie twee kinderen. Op 27/07/2017 ontvluchtte u Jemen omwille van problemen met uw schoonvader die lid was van de Huthi-milities en u onder druk zette om u bij de militie aan te sluiten. U verliet Jemen per vliegtuig met uw eigen paspoort en reisde naar Jordanië. Anderhalve maand later reisde u met het vliegtuig door naar Turkije, waar u een tweetal weken in een hotel in Istanbul verbleef. Op 19/09/2017 verliet u Turkije per boot en ging u naar Griekenland. Dezelfde dag kwam u aan op het eiland Chios. Op 24/10/2017 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. In Chios verbleef u in het opvangkamp Vial. U ontving 90 euro financiële steun en kluste op het eiland bij als tomatenplukker en masseur. Ongeveer negen maand na uw aankomst in Griekenland, verliet u Chios in het bezit van een zogenaamde 'Ausweis', een document waarmee u zich binnen Griekenland vrij kon bewegen. U vestigde zich in Athene, waar u een appartement huurde. In Athene werkte u in een boerderij, een carwash en als kok. In september 2018 verliet u Griekenland en reisde u met een vals paspoort door naar België. Voor uw reis van Griekenland naar België betaalde u 4500 euro aan een smokkelaar. Na uw aankomst in België verbleef u een tijdje in een park in Brussel. Op 7/11/2018 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenote overleed kort na uw vertrek uit Jemen als gevolg van psychische problemen. Uw kinderen worden sinds uw vertrek uit Jemen opgevangen door uw ouders in een dorp in de buurt van Ibb. Griekenland kende u na uw vertrek een internationale beschermingsstatus toe. U zegt niet naar Griekenland te kunnen terugkeren omdat u er niet over internationale bescherming beschikt. Verder kaart u de slechte levensomstandigheden op Chios aan (gebrek aan hygiëne en medische voorzieningen, slechte kwaliteit taalopleidingen en algemene onveiligheidssituatie). Tevens spreekt u over de algemene onveiligheid in Griekenland in het algemeen en kaart u het gebrek aan politiebescherming aan.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw rijbewijs, een kopie van uw Jemenitisch paspoort, kopieën van de geboorteaktes van uw twee kinderen, een attest van uw kinesist (dd.09/07/2019) aangaande uw rugklachten, een attest aangaande een echo van uw schildklier (dd. 07/03/2019), een attest van uw huisarts (dd.15/07/2019) over een ingreep aan uw schildklier op 08/05/2019 en een vermelding dat u mogelijks kampt met het posttraumatische stress syndroom (PTSS), wat zich uit in gewrichtsen spierklachten, een historiek van uw medisch dossier van het opvangcentrum in Wingene (periode 08/11/2018 tot 10/01/2019), enkele foto's van de levensomstandigheden in het kamp Vial op Chios en een arbeidscontract van België neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd.05/12/2019 + nota Eurodac Hit "M", dd.08/01/2020) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u betwist.

Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de

elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Search Result d.d. 05/12/2019 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 24/10/2017. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden.

In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 20/02/2020 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdát u uw verzoek in België inleide, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen. Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer

verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (slechte levensomstandigheden en algemene onveiligheid in de hotspot op Chios), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. U spreekt over de algemene slechte leefomstandigheden in het kamp en de conflicten tussen de verschillende bevolkingsgroepen (CGVS, p.8-10).

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden temeer aangezien u deze lidstaat reeds verlaten hebt nog vooraleer u kennis hebt genomen van de bescherming die er u verleend werd.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat de vaststelling dat u vóór de toekenning van uw status uit Griekenland bent vertrokken niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Zo verklaart u in Athene geen cursus Grieks te hebben gevolgd omdat u er wilde vertrekken en geld nodig had (CGVS, p.10). U ging werken om uw vertrek uit Griekenland te kunnen bekostigen (CGVS, p.4).

Voorts toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming terzake bij een terugkeer niet zou kunnen doen gelden. Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u, die in het bezit bent diploma middelbaar onderwijs, een woordje Engels spreekt en zoals blijkt uit uw verklaringen in Athene gemakkelijk uw weg vond op de arbeids- en woningmarkt, uw rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden (CGVS, p.5 en p.7). De vaststelling dat u over een netwerk en middelen beschikte om uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt bovendien van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.4).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille uw moeilijke gezinssituatie en uw mentale gezondheid, u verklaarde weduwnaar te zijn en uw kinderen

in Jemen te hebben moeten achterlaten (CGVS, p. 3), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonst dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). In dit verband dient tevens te worden aangestipt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart dat u, behalve rugklachten, het thans goed stelt en niet in behandeling bent bij een psycholoog (CGVS, p.2 en p.11). Evenmin legt u een recent medisch attest neer waaruit blijkt dat u actueel psychische problemen heeft of thans een behandeling volgt.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u tevens de algemene onveiligheid in Griekenland (problemen met maffia, bendes en drugsdealers) en zegt u dat de Griekse politie geen bescherming biedt (CGVS, p.6 en p.8-9). Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat u géén melding maakt van concrete, persoonlijke incidenten die u te beurt zijn gevallen, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer naar Griekenland (CGVS, p.7 en p.9).

Voor wat betreft de opmerking van uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 20/02/2020, als zou u bij een terugkeer naar Griekenland niet kunnen aantonen dat u over een status beschikt en door het ontbreken van een Griekse verblijfskaart niet op legale manier naar Griekenland zou kunnen terugreizen (CGVS, p.11), dient het volgende te worden opgemerkt.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden bekomen mits het zetten van een aantal stappen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten wijzigen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw rijbewijs en kopieën van uw paspoort en de geboorteaktes van uw twee kinderen bevestigen uw identiteit en nationaliteit en deze uw kinderen, elementen die hier niet ter discussie staan. Evenmin wijzigen de door u neergelegde medische attesten iets aan bovenstaande appreciatie. De attesten tonen aan dat u kampt met rugklachten, in mei 2019 in België geopereerd werd aan uw schildklier en u psychisch kwetsbaar bent. Zoals hierboven reeds uiteengezet toonde u niet aan dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Voorts kunnen de door u neergelegde foto's van de levensomstandigheden in het kamp Vial evenmin een ander licht werpen op bovenvermelde beoordeling. Het door u neergelegde arbeidscontract

tenslotte toont aan dat u in België tewerkgesteld bent in een restaurant, wat hier evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij niet kan terugkeren naar Griekenland.

Verzoeker vraagt om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift volgende stukken die in de inventaris als volgt worden benoemd:

- Eurodac Hit 05/09/2018 (stuk 2);
- Eurodac Hit 22/10/2018 (stuk 3);
- Bijlage 26 verzoeker (stuk 4);
- Beslissing tot beëindiging Dublin procedure d.d. 26/11/2018 (stuk 5);
- Vragenlijst CGVS d.d. 14/12/2018 (stuk 6);
- Geactualiseerde Eurodac Hit 05/12/2019 (stuk 7);
- NY Times, "We are like animals: Inside Greece's Secret Site for Migrants", 10/03/2020 (stuk 8);
- "Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy" van het Europees Parlement 2018 (stuk 9);
- "Aida Rapport: Greece 2018" (stuk 10);
- "Artikel van Commissioner for Human Rights:" Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." d.d. 31/10/2019 (stuk 11);
- "Artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals" d.d. 01/11/2019 (stuk 12);
- "Artikel, gepubliceerd door Pro Asyl: "Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation." d.d. 18/04/2019 (stuk 13);
- "Artikel, gepubliceerd door rseagean: "Returned recognized refugees face a dead-end in Greece" d.d. 09/01/2019 (stuk 14).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De

aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet missen dan ook juridische grondslag.

2.3.2. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit het administratief dossier (in het bijzonder de "*Eurodac Search Result*" van 5 december 2019) blijkt dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in Griekenland en (ii) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"(...)

§ 3. *De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*

(...)

3° *de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;*

(...)"

2.3.5. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd toegekend. Immers, in de "*Eurodac Search Result*" van 5 december 2019 (verzoekschrift, stuk 7 en administratief dossier, map 'Landeninformatie') wordt melding gemaakt van een "*Markstatus*", hetgeen erop duidt dat hij internationale bescherming geniet. Uit de vermelding van het cijfer 1 na de landencode van Griekenland kan vervolgens worden opgemaakt dat verzoeker in dit land deze internationale bescherming geniet (zie hiertoe: nota "*Hit Eurodac 'M'*" van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2018 (administratief dossier, map 'Landeninformatie')). Dat er geen precieze aanduiding is aangaande het precieze statuut dat verzoeker bezit in Griekenland, vermag hieraan geen afbreuk te doen.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift dat hij op de hoogte was van het feit dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland vermits deze beslissing duidelijk genomen werd nadat hij in België was aangekomen. Dit blijkt volgens verzoeker onder meer uit de "*Eurodac Search Result*" van 5 september 2018 (verzoekschrift, stuk 2), de "*Eurodac Search Result*" van 22 oktober 2018 (verzoekschrift, stuk 3) en de beslissing tot beëindiging van de Dublin-procedure van 26 november 2018 (verzoekschrift, stuk 5) waarin als reden voor de stopzetting naar voor wordt geschoven dat België de Dublin-termijnen niet heeft gerespecteerd en bijgevolg niet dat verzoeker een statuut in Griekenland zou hebben. Verzoeker voert aldus aan dat hij te goeder trouw er vanuit ging dat hij geen internationale bescherming genoot in Griekenland.

Te dezen treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze op goede gronden overweegt als volgt:

"Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de

elementen aanwezig in het administratief dossier, meerbepaald de Eurodac Search Result d.d. 05/12/2019 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland op 24/10/2017. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden.

In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 20/02/2020 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdát u uw verzoek in België inleide, maar betreft het moment waarop huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt."

Bijgevolg kan, zelfs zo wordt aangenomen dat verzoeker te goeder trouw zijnde slechts op de hoogte was van zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland op het ogenblik dat hij hiermee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 februari 2020, worden vastgesteld dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet vereist dat de internationale beschermingsstatus in een EU-lidstaat reeds verleend was voor het verzoek om internationale bescherming in België, dat daarentegen de situatie dient te worden beoordeeld op het ogenblik van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker nog beargumenteert dat hij niet in het bezit is van een verblijfskaart en bijgevolg niet op een legale wijze naar Griekenland kan reizen, dient erop gewezen dat er een onderscheid gemaakt dient te worden tussen de internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Zulk een onderscheid vindt immers weerklank in het vigerende EU-acquis, waar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd, cf. artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn. Verzoeker brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Aangezien er bijgevolg geen indicaties zijn dat de geldigheid van zijn status van persoon die internationale bescherming geniet in vraag moet worden gesteld, wijst niets er daarenboven op dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, zijn verblijfsvergunning die verband houdt met zijn status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.

2.3.6. Verzoeker haalde een aantal elementen aan waarom hij meent niet meer terug te kunnen naar Griekenland.

De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 83) en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken. Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoeker, die in Griekenland internationale bescherming werd toegekend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft

noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat hij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan zijn internationale beschermingsstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat zijn levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Hierbij aansluitend wijst de Raad er ook op dat de omstandigheid dat hoewel de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, dit problemen van louter socio-economische aard betreffen die niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

De Raad wijst er tevens op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde dat een vreemdeling mag worden overgedragen aan de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielerzoek óf hem reeds subsidiaire bescherming heeft geboden, tenzij de leefomstandigheden voor degenen die internationale bescherming genieten in die lidstaat ertoe leiden dat de vreemdeling wordt blootgesteld aan een situatie van extreme armoede, in strijd met het verbod op onmenselijke behandeling. Verzoeker moet dus zelf *in concreto* aantonen dat de tekortkomingen in de lidstaat van de Europese Unie waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terecht komt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 90). Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (*ibid.*, punt 91).

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek en dat het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift zijn verklaringen aangaande tewerkstelling, integratie, sociale bescherming, huisvesting en medische hulp en oppert dat de verschillen tussen een asielerzoek in

procedure en een persoon met een beschermingsstatus enkel op papier bestaan, alsook dat asielzoekers en migranten in Griekenland te maken krijgen met racisme, waartoe hij verwijst naar landeninformatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stukken 8-14). Deze landeninformatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder aan wie in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn dat het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU-lidstaat werd verleend, te weerleggen. Gelet op de motieven van de bestreden beslissing en gezien wat volgt, is verzoeker er niet in geslaagd om dit vermoeden te weerleggen.

Verzoeker kan voorts niet gevolgd worden in zoverre hij in het verzoekschrift voorhoudt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met zijn concrete, actuele situatie. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt immers op goede gronden als volgt:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (slechte levensomstandigheden en algemene onveiligheid in de hotspot op Chios), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. U spreekt over de algemene slechte leefomstandigheden in het kamp en de conflicten tussen de verschillende bevolkingsgroepen (CGVS, p.8-10).

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden temeer aangezien u deze lidstaat reeds verlaten hebt nog vooraleer u kennis hebt genomen van de bescherming die er u verleend werd.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat de vaststelling dat u vóór de toekenning van uw status uit Griekenland bent vertrokken niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Zo verklaart u in Athene geen cursus Grieks te hebben gevolgd omdat u er wilde vertrekken en geld nodig had (CGVS, p.10). U ging werken om uw vertrek uit Griekenland te kunnen bekostigen (CGVS, p.4).

Voorts toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten als begunstigde van internationale bescherming terzake bij een terugkeer niet zou kunnen doen gelden. Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u, die in het bezit bent diploma middelbaar onderwijs, een woordje Engels spreekt en zoals blijkt uit uw verklaringen in Athene gemakkelijk uw weg vond op de arbeids- en woningmarkt, uw rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden (CGVS, p.5 en p.7). De vaststelling dat u over een netwerk en middelen beschikte om uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen getuigt bovendien van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.4).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille uw moeilijke gezinssituatie en uw mentale gezondheid, u verklaarde weduwnaar te zijn en uw kinderen in Jemen te hebben moeten achterlaten (CGVS, p. 3), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). In dit verband dient tevens te worden aangestipt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart dat u, behalve rugklachten, het thans goed stelt en niet in behandeling bent bij een psycholoog (CGVS, p.2 en p.11). Evenmin legt u een recent medisch attest neer waaruit blijkt dat u actueel psychische problemen heeft of thans een behandeling volgt.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u tevens de algemene onveiligheid in Griekenland (problemen met maffia, bendes en drugsdealers) en zegt u dat de Griekse politie geen bescherming biedt (CGVS,

p.6 en p.8-9). Bij bovenvermelde dient te worden opgemerkt dat u géén melding maakt van concrete, persoonlijke incidenten die u te beurt zijn gevallen, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer naar Griekenland (CGVS, p.7 en p.9).

Voor wat betreft de opmerking van uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 20/02/2020, als zou u bij een terugkeer naar Griekenland niet kunnen aantonen dat u over een status beschikt en door het ontbreken van een Griekse verblijfskaart niet op legale manier naar Griekenland zou kunnen terugreizen (CGVS, p.11), dient het volgende te worden opgemerkt.

(...)

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard."

Aangaande de toegang tot tewerkstelling en integratie benadrukt verzoeker dat hij tijdens zijn asielpcedure in Griekenland mocht werken met zijn voorlopige verblijfsdocumenten, dat hij echter geen officieel werk kon vinden en zijn toevlucht moest zoeken in informele arbeid. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker geen blijk geeft van enig initiatief om een arbeidsbetrekking te vinden nadat hem internationale bescherming werd verleend. Integendeel geeft verzoeker aan dat hij Griekenland verliet vooraleer het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming aldaar af te wachten en blijkt uit zijn verklaringen dat hij daar zo snel mogelijk wilde vertrekken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 20 februari 2020, p. 4 en 10). Aangezien de situatie van een verzoeker om internationale bescherming niet gelijkgesteld kan worden aan deze van een persoon aan wie internationale bescherming werd verleend, waarbij - zoals hoger reeds werd vastgesteld - een weerlegbaar vermoeden geldt dat deze laatste in het land waarin hij internationale bescherming werd verleend over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden, kan verzoeker te dezen immers niet volstaan met te verwijzen naar zijn werk in de periode voordat hem een internationale beschermingsstatus werd verleend in Griekenland. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de door hem bijgebrachte informatie kan blijken dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt.

Het gegeven dat verzoeker werkwilgig is, waartoe hij verwijst naar zijn werkzaamheden als kok in België en het feit dat hij taallessen volgt, houdt geen verband met het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het licht van het weerlegbaar vermoeden dat verzoeker die internationale bescherming werd verleend in Griekenland, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden en kan bijgevolg geen afbreuk doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij in Griekenland geen enkele ondersteuning kreeg voor het volgen van taallessen, dient erop gewezen dat uit zijn verklaringen blijkt dat er wel degelijk een mogelijkheid was om taallessen Grieks (of Engels) te nemen en dit zowel in Vial als in Athene, doch dat hij deze cursussen niet heeft gevolgd omdat hij wilde vertrekken en geld nodig had (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 20 februari 2020, p. 4 en 10).

In zoverre verzoeker in het kader van toegang tot huisvesting verwijst naar de levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp van Vial, dient te worden opgemerkt dat hij thans over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en niets erop wijst dat hij dient terug te keren naar een vluchtelingenkamp. Aangaande verzoekers bewering als zou hij in Athene slechts een deel van een appartement hebben kunnen huren, kan de Raad na lezing van het administratief dossier slechts vaststellen dat hij zich bedient van een *post-factum* verklaring nu hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers te kennen gaf dat hij een appartement huurde en niet een deel daarvan (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 20 februari 2020, p. 5). Overigens dient opnieuw te worden benadrukt dat verzoeker thans de status van begunstigde van internationale bescherming bezit, dewelke niet kan worden gelijkgesteld met zijn situatie als aanvrager van internationale bescherming. Verzoeker brengt aldus geen concrete indicaties bij dat hij niet in staat zou zijn om toegang te krijgen tot huisvesting in Griekenland.

Voorts toont verzoeker met het wijzen op zijn medische problemen in Griekenland lopende zijn asielpcedure niet aan dat hij bij een terugkeer, als genietter van internationale bescherming, in Griekenland niet van de nodige bescherming kan genieten. Bovendien wordt te dezen in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker niet aantoot dat hij omwille van zijn moeilijke gezinssituatie

en mentale gezondheid in een situatie zou terechtkomen die in strijd is met de artikelen 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, alsook dat noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de door hem voorgelegde stukken kan blijken dat hij thans in behandeling is bij een psycholoog en/of hij actueel psychologische problemen ervaart. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Ook de door verzoeker voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing nog te lezen als volgt:

“De door u neergelegde documenten wijzigen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw rijbewijs en kopieën van uw paspoort en de geboorteaktes van uw twee kinderen bevestigen uw identiteit en nationaliteit en deze uw kinderen, elementen die hier niet ter discussie staan. Evenmin wijzigen de door u neergelegde medische attesten iets aan bovenstaande appreciatie. De attesten tonen aan dat u kampt met rugklachten, in mei 2019 in België geopereerd werd aan uw schildklier en u psychisch kwetsbaar bent. Zoals hierboven reeds uiteengezet toonde u niet aan dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Voorts kunnen de door u neergelegde foto’s van de levensomstandigheden in het kamp Vial evenmin een ander licht werpen op bovenvermelde beoordeling. Het door u neergelegde arbeidscontract tenslotte toont aan dat u in België tewerkgesteld bent in een restaurant, wat hier evenmin ter discussie staat.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoeker toont aldus niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91).

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.3.7. Alwaar verzoeker hekelt dat uit de bijlage 26 blijkt dat zijn dossier op datum van 14 december 2018 naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd overgezonden, doch de vragenlijst CGVS slechts werd afgestempeld voor ontvangst op 19 juli 2019, kan niet worden ingezien welk belang verzoeker heeft dient erop gewezen dat - daargelaten de vaststelling dat uit de ontvangst van de bijlage 26 op 9 november 2018 niet kan blijken dat het volledige dossier van verzoeker werd overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen - verzoeker niet aantoont welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn asielsdossier sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de lange duur van de asielprocedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

2.3.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1,

tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.10. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS